

GYULAFEHÉRVÁRI HIRLAP

Előfizetési árak:

Egész évre 4 frt, félévre 2 frt, negyedévre 1 frt. Egyes szám ára 8 kr.

Megjelenik minden héten egyszer: Csütörtökön.

Felelős szerkesztő és lap tulajdonos:

ISSEKUTZ JÁNOS.

Nyomatató és Kiadó: **Papp György.**
Gyulafehérvárt.

Szerkesztőség és kiadóhivatal: Püsp. Lyc. nyomda.

Gyulafehérvárt.

Hirdetések díjszabály szerint.

Kabinet-válság.

A „Pesti Hírlap” 308 száma szerint kabinet válság veszélye van; a mennyiben Wekerle miniszterelnök az esetben, ha a polgári házasságra vonatkozó törvényjavaslatot ő Felsége előlegesen nem hagyja jóvá — lemond s ő ezen lemondását ő Felségének be is jelentette.

Ő Felsége azonban egyelőre nem fogadta el, s kijelentette, hogy elhatározását írásban fogja közölni.

Azóta minden pillanatban miniszter-tanácsok vannak, hogy aztán a kabinet megy-e vagy marad azt ebben a pillanatban, még talán az érdekeltek sem tudják megmondani. — De hogy a válság veszélye előállt, azt a „Pesti Hírlap”-ból most már biztosan lehet tudni. Lehet napok, lehet hogy órák kérdése, hogy vajon a kormány marad-e győztes, vagy pedig a polgári házasság ellenségei; lehet, hogy a kormány elfogadja azokat a módosításokat, azokat a kifogásokat, a melyeket esetleg a törvényjavaslat részleges megváltoztatását célozzák, s akkor a megfolyósított törvényjavaslat árán marad, de lehet — és ez a valószínűbb, hogy a miniszterium a legkisebb változtatás után is lemond, a mint hogy minden parlamenti szokások szerint le is kell hogy mondjon — ha javaslata bár részben is el nem fogadtatnék.

Nem tudunk illetékes és legilletékesebb helyről nyert értesítésekkel grassálni, de ha visszatekintünk a múltba, látjuk, hogy ő Felsége mióta parlamentarismusként áll, soha sem a parlamenti, sem pártviszonyokkal, sem pedig az ország közvéleményével, nem helyezte magát ellentétbe.

Ő Felségét mindig közzegünk azon alapelve vezette, hogy a fejedelem és nemzet egy megháboríthatlan egysége legyenek.

Ép ezért lehet most legkevésbé kíváncsi, hogy ezt tenné, miután alig van eset, hogy törvényjavaslatnál a nemzet akarata olyan egyetértőleg nyilatkozott volna meg, mint a polgári házasság mellett. — A hol a parlamenti pártok is igazán a legnagyobb egyetértéssel tanúsították;

Amit legeklejtésből jellemez az, hogy maga az eszme, a boldogult Irányi Dánielnek volt ideje a így törekvése akkor annak a függetlenségi pártnak, amelynek ő akkor vezére volt: és átvette azt nemcsak a kormánytól, de az egész kabinet, nemcsak átvette, hanem mikor a jelenlegi kabinet megalakult világosan ennek létesítésétől tette függővé a kormányzat elfogadását s mint gy kijelentette, hogyha ez a programja nem létesülhet a kormányzástól visszalép.

Midőn Wekerle a miniszterelnökséget ezen az alapon elfogadta, az ő egyházpolitikai programja nem csak a szabadelvű párt helyeslésével találkozott, hanem helyeselte azt minden pártnak, az egész parlamentnek nagytöbbsége. — Vajon most, még ha más miniszterium jönne is, képzelhető-e, hogy a jelenlegi parlament, a polgári házasság eszméjét elvethesse — bizonyára nem, akkor pedig új választásokra lenne szükség, úgy tehet a kabinet bukása okszerűleg összefügg a képviselőház feloszlásával is, már pedig azt látjuk, a lapok közleményeiből, hogy a polgári házasság el nem fogadtatása esetén a Wekerle kabinet azonnal beadná lemondását.

Más eshetőség nem hiszem, hogy fenn forogna, mert nem is foroghat fenn: ez lévén a parlamenti morál, s ezt kívánván az államférfiúi komolyság és férfiaság.

Ha pedig a lemondás megtörténik, megtudja-e valaki mondani, mi lesz, azt hiszem senki, ez kívül esik a politikusok tudásán, mert a jelenlegi szabadelvű párttal kabinetet senki sem alkothat, ha csak a politikai jellem korrektségének a rovására. — Így azok, a kik az egészet inscenizáltak, nem érnek el semmit, csak teremtetek egy csaót, a melynek a mivé fejlődését előre senki sem láthatja.

Mindezekre azt mondhatná valaki, ha ilyen kényszerítők a viszonyok, ha előreláthatatlan bajok szülője lehet a javaslat megtagadása, akkor nem is lehet más-ként, minthogy a korona a javaslatot szentesítse vagyis

kényszerhelyzetbe hozták az uralkodót, — pedig nem így van, mert nem képzelek államférfiut, a ki hasznosnak tartaná a politikai küzdelemben úgy bevonni a koronát, hogy azáltal annak tekintélye esorbulna, nem képzelek mondom, mert ha képzelnék az nem lenne államférfi, miután ilyen valaki csak tudatlanságból tehetne.

Igy nem tették azt itt sem, mert vagy szentesítve lesz előlegesen a javaslat s akkor ő Felsége azt a nemzet akaratának megnyilatkozása alatt tette, vagy nem lesz szentesítve, ekkor pedig megint elesik magától a vád s megszűnik a képzelt kényszerhelyzet.

Hogy kinek lesz igaza, a kormánynak-e? vagy azoknak kik a polgári házasság szentesítését megakarják akadályozni azt ma még nem tudjuk, pár nap kérdése az egész s ha nem fogadtatnak is el, akkor is csak annyit győztek, hogy egy kabinet megbukott; de nem győztek le az eszmét, s legyenek meggyőződve, hogy az a kabinet a mely a nép akaratán alakuland, ismét felveszi a küzdelmet. A nép szava Isten szava s az ő szolgálai tartoznak meghallgatni az ő szavát.

Ujdonságok.

Gyulafehérvár, 1893 nov. 9.

— **Szt.-Imre ünnepély a gymnasiumban.**

Szép ünnepélynek volt színhelye vasárnap a régi gymnasium egyik terme. Szt. Imrénak, a gymn. védszentjének névnapiát ünnepelte meg a tanuló ifjuság. Mint minden évben, úgy az idén is meggyőződhetett róla az érdeklődő szülők és közönség, hogy az ifjuság nevelése az iskolában nagy gond mellett történik. A tanári kar fáradságosan működése az ifjúságot szorgalomra, munkára serkenti, s a bennük ébresztett szorgalmat a munkálkodásban nekik nyújtott segédkezés által mintegy megőregbitik. Jól esett látnunk és hallanunk az ifjuság komoly fellépését és tiszta előadásait, melyeket átérte és átérve mint élvezhető teljes egészet mutathattak fel. A műsor első pontja a gymn. zenekara ál-

TÁRCSA

Vártán.

Ezt a szót nem én csináltam, én csak Bugaczi Laczitól tudom, hogy ez eredetileg német szó volt, abból tekerte ki a nyakát valami magyar baka. — Igen, mert ezzel a szóval katona korában találkozok az ember, s a bakának azt az állapotját jelenti, midőn az magára vesz egy fekete sárga faköpenyeg, hogy az alatt meg nem fázzék. — S viszont a baka ezt a jószerűségét a faköpenyegnek azzal hálálja meg, hogy töltött fegyverrel őrzi, nehogy ellopják. —

Ha a baka vártán van, akkor két dolog előtte ismeretes, először tudja, hogy nincs diensfreija, másodszor tudja, hogy dinst-be van. —

A bakánál a dinstfrei t. i. az, a mikor nem az exerszír placzon burcolja a puskát, hanem otthon tisztogatja és a mikor nincs egyéb dolga, minthogy a kabát gombjaival vesződik, hogy azt minél fényesebbre csiszolja, s a bakancsát kint a kopott kintstári kefével, mind addig, míg annak borjubőr arcán fekete nem ragyog a katonai fegyelem, mint a szerelmes szerecsen pofán az öröm. —

Még nem akadtam bakára, a kinek jobban nem tetszett volna Zsuzsi szakácsné, mint a vártán. — Ez nagyon is érthető, a szakácsné t. i. olyan dinstje a bakának, a melyben szívesen eltöltene mind a három esztendő, míg a vártán meg olyan, a mely csak arról jó, hogy megátkoztassa vele még azt a szerelmet is, a melynek ő szenvedő gyümölcse.

Az öreg baka ugyan már nem nagyon fél tőle, tudja ő azt nagyon jól, hogy azzal is telik a 36 kis hónapja, de bizony a regrutának megborsózik a háta; még a puskával sincs valami jó barátságba, hát a se-

tősséggel, az egyedül léttel hogy lenne. Mikor eljön a felváltás, mikor kiállítják oda kényszersétára, akkor az egész agyveleje úgy dolgozik, mint valami villany gép, hogy maga elé idézhessen indazokat a szabályokat, a miket őrvezető Sauerbort németül a fejébe beszélt. — Az alatt pedig a vorzimmerben a gefreiter gondoskodik, hogy lelohassza a regruták hadi bátorságát.

Hallgatni kell azt a rém meséket, a miket ő előad a szájtátva bámuló regrutáknak. — Infanterista Tóth volt épen az őrségen a kupaktalvi puskaporosnál, olyan sötét volt, hogy az őrségen lévő bakák azzal subiezkolták ki a bakancsokat, a rettentő setéségekben ott sétált a faköpenyeg előtt Tóth; anyira sem látott, mint egy vak koldus; az erdő szélén az öreg tölgyfák úgy nyikorogtak a szélbe mintha kenetlen szekerekben vitték volna tovább, rettenetes csuf éjszaka volt, még a vak czimmer falából is kifújta a szél a téglát, a menyő pedig úgy hullott, hogy ha az ember kitétte a czigerattáját, egy-két szempillantás alatt meggyújtotta valami kőszá menyő, — egyszer egy villám fényében valami megmozdul, valami fehér a villám kékes fényében már egész közről látszott, kiterjesztett szárnyakkal rohant Tóthnak és . . . és találja ki kend Apagyit mi volt? Nem tudom, jelentem alássan. — A Tóth szeretője volt, te számár! Erre aztán van rettentő nevetés a regruta a melyik előbb meg volt dermedve az előadás alatt, majd megpukkant a jó kedvtől.

De volt egy más eset, folytatja tovább a freiter ur! E már Kassay önkéntessel történt; nem tudom ki-ről álmodozott a tudós ifju, csak hogy egyszerre a menyődörgős égből a puskaporba csapott az Isten nyila s az önkéntest úgy felvágta a felrobbanó löpor, hogy mire visszakerült a magasságos égből, akkorra már tartalékos tisztnek is ki volt nevezve, s az arany csillagai egyenesen a fiastyuknak két kis csirkéje volt. —

Ha ezt azután valamelyik regruta el nem hiszi,

akkor örökre ellensége frajter ur, na de azok hiszik, sőt talán jobban hiszik, mint a szentirást.

Ezzel azonban nincs vége a mesének; jön még sok; három esztendő alatt rettenetesen sok esik meg az emberrel: egyszer Kovács volt őrségen; de biztosan sokat mászkált a szeretője után; denique elaludt; álmában azt képzelte, hogy ő utazik a menyországba, a csillagos eget azt hitte a szeretője pettyes kendője, a tejutrá pedig ráfogta, hogy menyasszonyi fátyol, bejárta mind a két menyországot és a mire felébredt, akkor vette észre, hogy az erdő közepén van, valami legények között, a kik kezét lábát összekötve, a saját manlicherjéből céloznak reá; szólni akart, de a nyelvét ott látta egyik rablónak a kezébe, futni akart, de a lábait sem találta, Isten tudja mi történik, ha kapitány ur Morgenmord nem jön vizsgálni, de ez aztán, úgy felejtette pofon az alvó postot, hogy a nyelvét nem lelte ugyan meg; de a lábain se tudott meg állni — azóta aztán folytatja az álmodást a garnison aristomban.

Ugy hallgatják azok a szelid gyermekek, hogy szinte legelik, s ha 48 óráig volnának a vártán a gefrajter még akkor is tudna, mit hazudni; de most teljálják az őrszemet, egy szelid arcú paraszt gyerek veszi fel a puskáját, s a homályosodó estén hozzá kezd lo-örölni az unalmas két órát. — A többiek pedig csinálják tovább, egyik-másik szunnyad egyet a kemény priescsen, de csakhamar felébreszti a kürtös, a ki halk hangon olyan nótát rikkant az alvó fülébe, hogy az azt hiszi Mihály arkangyal beszél hozzá, s váltig szabadkozik, hogy ő az Istennek sem megy a menyországba, mert ő most vártán van.

Ezután Jóska azt beszéli, hogy felejtette fejbe, a vak Balogot, a ki azóta mind maródi, pedig annak már két hónapja, pedig nem csinált egyebet minthogy a szeretőjét ölelte meg. — Aztán belekezd egy rémme-sébe, a melyet a nagyapja hallott a forradalomban, egy

tal előadott „Örnagy-induló“ volt, melyet nyolcz ifju, Resch György székesegyházi karnagy és gymn. zenetanár vezérlete mellett könnyedén és jóleső tisztán játszott el. Mint hallottuk, a zenekart Resch karnagy alig pár hét alatt tanította be, s így annál meglepőbb volt a sikeres eredmény. A karnagy ur különben bőven rendelkezik azon előnyös tulajdonokkal, melyeket a zene kultiválása feltételez, s így benne egy jeles zenetanárt nyert városunk és az iskola. Az induló után következett a műsor második pontja, a megnyitó beszéd Felszegi Lajos VIII. o. t. által nyugodt, bátor és kellemes előadásban. Harmadik pont: „Ima“ („Ejji szállás Granadában“ cz. dalműből.) énekelte a gymn. vegyes kara. 4. A magyar ifjúsághoz! Endrődy S.-tól Szavaltá Geiger Ede VIII. o. t. A szavaltat már alaki szépségeinél fogva is hatott, s a hévteljes előadás aztán épen tapsra ragadta a közönséget. 5. Népdalok, czimbalmon, előadva Felszegi L. általeg ügyesen. 6. Szt.-Imre emlékezete, felolvasás, tartotta Pietsch Artur VIII. o. t. Nem lehet feladatunk e felolvasást bővebben méltatni, s így megelégszünk annak felemlítésével, hogy Imre herceg erényes, szent életét oly hű vonásokban ismertető felolvasót a közönség lelkesen megéljenzte. 7. Magyar népdalok, a vegyes kar által. 8. „Losonczy üvege“ Tóth Kálmántól. Szavaltá Holler Lajos VIII. o. t. E pontnál megint alkalmat nyert a közönség egy szép szavaltatban gyönyörködni, melyet a szavaló ifju oly ügyesen, ügy-zólva kiszínezve adott elő, hogy a közönséget egészen magával ragadta, ugyannyira, hogy egy rögtönzött szavaltat kellett tartania. — A műsort beárta Resch György „Terpsychore indulója“ előadva a zenekar által. A közönség a feletti tűnődésben oszlott szét, hogy tulajdonképpen miért nem tartatott ezen ünnepély ügy meg, miként azt a múlt évben a Hungaria dísztermében tartották. Mi sem tudjuk, mi lehetett annak valódi oka.

— **Nyilvános Köszönet.** Azon adakozóknak a kik. az izraelita tanuló felruháztatása céljából oly készségesen hozzájárultak ezennel forró köszönetünket fejezzük ki a humánitás nevében. — Adakoztak: Dr. Náthán B. 5 frt., Jonás Adolf 5 frt., Mendel Mano 5 frt., Dr. Mayer Odön 3 frt., Iszekucz János 2 frt., Dr. Hartenbaum Simon 2 frt., Jenei Árpád 2 frt., Deutsch Lázár 1 frt., Deutsch Adolf 1 frt., Dr. Deutsch Mór 1 frt., Friedmán Márton 1 frt., Hennel József 1 frt., — Jonás Lázár 1 frt., Kohn Illés 1 frt., Dr. Gál B. 1 frt., Rejőd József 1 frt., Wöckel György 1 frt., Ifj. Jonas Adolf 1 frt., Springer Adolf 1 frt., Körner Ign. 1 frt., Glück Rudolf 1 frt., Jonas Mór 1 frt., Moreno K. 1 frt., Grünfeld N. 1 frt., Fuchs Nándor 1 frt., N. N. 1 frt., N. N. 1 frt., Egy-egy koronát adakoztak: Stern J. B., Arnstein L., Lassner Aladár, Klüger B., Brust E., N.N., Weisz és Berger czég, Weisz Bernát, Schvarcz Herman,

megszelidített kozáktól, a ki valamelyik oláh pappal végezte az egyetemet minden második szava hét fejtű sárkány, borzasztó óriás, aki olyan erős volt, hogy kötésig vágta a másikat a földbe és egyetlen ökölcsapással beléjtött egy vaskaput, a mely a tündér szép királykisasszonyt zárta el, a mi aztán olyant kongott, hogy az öreg királynál levő boszorkány rögtön szörnyet halt és menydörgés közt egyenesen a pokolba ment. — Ebben a pillanatban egy lövés durran el, a Vache ijedten rohan ki, megtudni mi történt, s lámpavilágú látják, hogy az őrszem remegve tartja előre kilőtt puskáját, a puskaporos kontinosának a borja pedig lemondó böggessel lebeli ki párját.

Erre felharsan a kacaj, s a rémmeséktől halálra ijesztett hadi a megölt kisértet felett, bizony Isten százával fogadja a kontinosnak, hogy kér az öregtől egy másik borjut. — Alig adják át a borjut néhai gazdájának, midőn meglátják messziről jönni a garnisonsinspektiont, felhangzik a gewehr heraus és a Wachecommandans elzuga katonai monotonsággal: Herr Hauptmann ik melde gehorzam, die wache stet am unteroffizier, ein gefreiter zeks mann.

A kapitány ur aztan, hogy ne fáradt legyen biába, összeszedja valamennyit, hogy nincs rendbe semmi, aztan elmegy ő is a létéjához. — Ettől kezdve aztan megváltozik az élet, elalszik még az őrpáncsok is; csak álmában mormogja folytonosan a megszokott jelentést, és rug nagyokat, mintha álmában is az einzelmarsot tanítaná; az őrszem pedig reimeg tovább a kietlen helyen, míg egyszer magára veszi a faköpenyeget s fáradt agygyal, álmos szemmel neki dől az oldalának, s elalszik csendesen, s akkor veszi észre, hogy elaludt, mikor a másik két óráját is kiálította. — Nem tart örökké, jön a felváltás, és az elesigázott baka este diensfreiban már ott eszi a Zsuzsika keblén, a megsporolt libacombot, s issza rá azt a kis asztalt, a mi csak annyiban asztali hogy asztalról lopták. Aztán itt is setét lesz, hogy aztan mi történik, azt már nem beszélem el, mert ez már nem tartozik a „Vártá“-hoz.

Grün M. L., Ifj. Lobstein Samuel Wolf Mór, Weinberger Lipót; végül Schreiber Bernát egy 3 frt 50 kr. értékű új pár eszmát. Gyulafehérvár. Az izr. iskolások.

— **Iskoláépítés Zalathnán.** Az építések figyelmébe ajánljuk, hogy Zalathnán az állami iskola számára új iskolai helyiséget szándékoznak építtetni, melynek költsége 13919 forintban állapított meg, e végből jövő hó 14-én délelőtt árlejtést tartanak a nagy-enyedi kir. tanfelügyelő irodájában.

— **Bánya-felavatási ünnepély.** A Zalathna melletti régi hírneves higanybányászat ezéltől körülbelül három évvel főként Laubreaux M. párizsi mérnök fáradozásai folytán egy nagy tőkével rendelkező francia részvénytársaság t. i. a „Cie franç. des Mines de Mercure de Zalathna“ tulajdonába került, mely eltérőleg a külföldi bányászati vállalatoknak náunknál edényben annyiszor tapasztalt okserűtlen és pazar gazdálkodásától, az elmúlt három esztendő csendes, de annál intenzívebb feltárási munkálatokra fordította s csak miután kétségtelen meggyőződést szerzett magának a higanybányászat jövedelmezőségének biztos kilátásáról, fogott hozzá a higanykohó felépítéséhez, ellátva azt a modern technika legjobb és kipróbált segéd-eszközeivel. — Ezen kohó-telep ünnepélyes felavatása a Párisból megérkezett vezérigazgató: Senechal de la Grange ur, az igazgatótanácsos F. Custot ur, állami főmérnök Lodin ur, a bányatársulati igazgató, L. Gascuel ur és a zalathnai m. kir. bányakapitány, valamint az ottani főbányahivatal és kincstári kobászat képviselői jelenlétében múlt hó 29-én ment végbe nagy ünnepélyességgel a kohó-telepen Valea-Doszuluj községben. A magyar és francia nemzeti trikolorokkal csinosan feldisztított kohótelep díszes látványt nyújtott s a bányászok „Szerencse fel!“ s „Vivat!“ kiáltásaival lelkesen fogadták a vendégeket az izletes villásreggeli mellett csakhamar vidám hangulatot hoztak a magyar Hymnusz, a Rákóczy és Marseillaise indulók hangjaitól visszhangzó festői Ompoly völgyébe. — Előzőleg végbe ment volt a bányász nép egyházi szertartásai szerint az ünnepélyes felszentelés, a V.-doszuluj és trimpoeli lelkész végig járva híveikkel az összes higany-bányákat és magát a kiterjedt kohó-telepet is, az ég áldását kérve a vidékre nézve nagy fontosságú vállalat sikerére. — Szertartás után a bányászok családjaikkal együtt a társulat részéről gazdagon megvendégeltettek. — A more patrio elmondott és francia nyelvben is elhangzott pohárköszöntők majdnem kivétel nélkül a vállalat nagy horderejét hangsúlyozták úgy az erdélyi bányászat, mint különösen a szegény vidék lakosságára nézve. Kiemeljük Delagrange és Gascuel urak Dolog főbányatanácsos ur, Stempel bányacsküdt ur, Motora lelkész és Dr. Téri Odön kir. közjegyző toasztjait, utóbbi többek között Zalathna két nagy szülöttjét: Lukács Béla keresk. miniszter ő Exeját és Lukács László államtitkár ő Meltóságát illetve, mint a kik bizonytalán kiváló érdeklődéssel viseltetnek a jobb jövő reményével újra megindult zalathnai higanybányászat iránt; az ünnepelő társaság elhatározásából ő Excellenciája és ő Meltóságához üdvözlő sürgönyök menesztettek. — A kezdetben M. Laubreaux, jelenleg pedig L. Gascuel igazgatása alatt álló higanybányászat jövőjét megynék s különösen az érdekelt vidék nagy érdeklődéssel kíséri s a francia szakférfaik egybenhangzó állítása, valamint a megejtett kísérletek alapján alapos a kilátás, hogy a higanybányászat a jelenlegi kezekben felvirágzásnak fog indulni fontos szerepet játszva Erdély gazdag bányászatában. Lukács keresk. miniszter ő Exeja valamint Lukács László államtitkár ő Meltósága a Dr. Téri Odön közjegyző által bemutatott párizsi igazgató urakat Budapestn külön kihallgatáson fogadván, biztosították őket a vállalat iránti meleg érdeklődésükről. kilátásba helyezvén a kormány támogatását s az állami kedvezmények törvényszerű megadását. —

— **A pessimizmus — betegség.** Az angol pszikiáterek az utóbbi időben nagyban foglalkoznak a pessimizmussal és ennek az általános-n elterjedt világnézetnek az okait a legkülönbözőbb okozatokra vezetik vissza. Nem a legérdekeltenebb ezek között a Magelhaes dr.-é, aki kereken kijelenti, hogy a pessimizmus voltaképpen nem egyéb, mint — elmebetegség. Erre az eredményre Leopardi, Schopenhauer, Baudelaire, Amiel és Byron, valamint Carlyle, Swift, Tolsztoj, Sévancour dr. és Shelley életének és munkáinak alapos tanulmányozása vezette őt. A pessimista világnézet ismert nyilvánulásaiban találta meg az elmebetegség tüneteit. Ennek az ideges kórnak a főtüneteit, a lelki egyensúly mértéktelen ingadozásában, a külső benyomásokkal szemben mutatkozó magas fokú érzékenységekben és a nagy izgatottságnak és mély apathiának egymásra való gyors következtetésében állapította meg. Magelhaes még messzebb megy, mint Lombroso és egyszerűen kijelenti, hogy minden okos ember — bolond.

— **Hiszörkesztés.** Lyó egészségöt és hasolló lyókat, az szent Lukás naptján megtisztítottuk Kondér Lukás sógort, akit a zisten életnagyságba a zembüri pörzt végső határáig éltessön, és mivelhogy Medvejószág járt az faluba, odaparantoltam, mondok hogy vidulnánk az tántzos tudományon.

Nó aztán hogy Lukás sógor möggajdult az pájinkás hortul, aszondi, hogy ő tántzra kéri Medve sógor asszonyt és járták is az tsárdást, aminek mijatta őe is káparintotta az Medve az kopertát a zábrázattyarul.

— No mondok, zálogba hajtóggyék, miglen az medve tsukor föl nem éri az kótsigöt, és az bótossa mög is alkudtunk, kilóját 8 karajtzárba, de hamisit mán a tsukrot az Medve is.

Más ulyság nints, minthogy szalmát huzunk im-már fészöli-kaptzának, mivelhogy fázik a tsizma ötözet, és hogy a kaszinyót ulyra állítottuk, és az politikát én világositom, mint legokosabb, aminthogy ki is jelöntötem, hogy a ki az kaszinyóba nemzetiségöt mond az másikra, kihalyitódik.

Mejhöz basolló lyókat kívánok Gőre Gábor bíró ur.

Igazis Páros viadal történt így lyut eszömbbe, mivelhogy az fulu gyeszupásztora lyavára a házasság tzeljából gyűjtöttünk és Döbörke sógor így irta alá:

Egy zsák krumpli — Döbörke Pál s. k. magyar nemzet.

— Aszongya Tót sógor, de ki tsifrázod, ha mégis két zsák vóna.

— Két zsák ám az körösz tanyád, — feleli, aztán szó-szóbul, ugyan tsak vetögetik egymás porhüvelyét egyik sarokbul az másikba.

Mondok tilos az párvialad, mongyunk ki mi is tsisztöt kaszinyót, és a lámpát elfulytam, hogy ne lás-sák egymást, no aztán Tót sógor az sötétbe majd is hogy kiverte az szömdük világát a bottyával, úgy hadakozott, hogy nyekkent, de ki is vetöttük az kaszinyóbul, mejhöz basolló lyókat kívánok G. G. bíró ur.

— **Jótekonyszélu államsorsjáték.** Mint az előző években, ez idén is nagy jótekonyszélu államsorsjáték tartatik. — Ezen sorsjáték hozta nyerevényébe következő jótekonyszélu intézmények vesznék részt. A magyar nemzeti színház nyugdíjintézete, a magyar gazdasszonyok országos egyesülete, a gyógyult elmebeteg segélyző egyesület, a budapesti gyermekbarát-egylet, a m. kir. vagyontalan állami hivatalnokok özegeyi és árvái részére létesítendő alap, a kolozsvári „Mária-Valéria“ árvaház, a szatmármegye, nagy-károlyi nőipariskola, a magyar képzőművészek nyugdíjalapja, a Zágrábban létesítendő Horvát-Szlavon országos javítóház stb. A játéktér nagyon kedvező esélyekkel keeseg-tet, a főnyeremény 60,000 frt, az összes nyeremények 160,000 frtra ragnak. Sorsjegyek a 2 frt, kaphatók minden lotto- és adóhivatalnál, a legtöbb postahivatal és dohánytözsdeben. A húzás december hó 28-án történik.

— **Samassa különvonata.** Nagy-Kanizsáról írják a következő mulatságos kis történetet, mely most az egri érsek jubileuma alkalmából minde-eseire érdekelni fogja lapunk olvasóit: 1886-ban Samassa Sómából hazafelét utazván, Nagy Kanizsán kiszállt és a peronon sétálgatva várt a vonat elindulására. A vonat csakugy el is indult, de Samassa csak későn vette ezt észre, valamint azt is, hogy fontos iratokat tartalmazó ládikája is a vonaton maradt. Bement tehát a forgalmi irodába és ott azt kérdezte, kaphatna-e különvonatot? A szerény reverendájú papnak csak úgy félvállról vetette oda az egyik forgalmi tiszt:

— Sokba kerül ám az a különvonat, szent atyám!

De minthogy Samassa csak megmaradt kívánsága mellett, már sürgönyözni is akart az illetékes igazgatóság-nak, hogy utnak lehet-e indítani a különvonatot? De ekkor a táviró-gyakornok is kijött és odaszólt a többieknek:

— Hiszen míg a különvonat előáll, a tisztelendő ur a déli vonattal minden nagyobb költség nélkül tovább utazhat.

Azután tiszteletteljesen megkérdezte az érseket, mért kellene neki olyan sürgősen a különvonat? Ekkor Samassa elpanaszolta a baját és felemlítette, hogy a kis ládikó miatt aggódik, melyben fontos iratok vannak.

Erre a távirónál alkalmazott gyakornok rögtön táviratozott a kalauznak Boglárára, hogy Fehérvárról adja le a ládikát a főnökségnek. Es e közben megkérdezte Samassát, hányadik osztályu kocsiiban maradt a podgyász?

— Az első osztályuban, — mondta az érsek igen alázatosan.

— Szabad tudnom tisztelendő ur becses nevét? — kérdezte tovább a hivatalnok.

— Samassa József. . .

— De csak nem az egri érsek? — ugrottak föl a hivatalnokok.

— De bizony az vagyok, szolgálatjukra!

A két forgalmi hivatalnok hamarosan elpárolgott, a gyakornokot ellenben az érsek meghívta ebédre és a legkedélyesebben ebédelt vele az „Arany szarvas“ fogadóban.

— **Orth János matróna.** A „N. W. Tagblatt“ spalatói levelezője Orth János tengeri utazásairól érdekes dolgokat tudott meg egy ott élő öreg tengerésztől, Giovanni Giacconitól, aki hosszú ideig állott Orth János szolgálatában és vele tette meg — mint legbizalmasabb embere — egy részét annak az utnak is, a melyen a tragikus sorsú főherceg valószínűleg a tengerben találta sirját. Giacconi eleinte István főherceg szolgálatában volt, és ő ajánlotta Orth Jánosnak, amikor ez még János főherceg volt és Linzben parancsnokolt mint divízióparancsnok. Giacconi alatt szolgált a „Bessie“ hajón, amelyen János főherceg beletenult a kormányzásba, majd az „Alba“ és „Naire“ hajókon amelyeken megigézték a főherceget a tengergyönyörű és valóságos rajongás töltötte el a tengerészet iránt. Egyszer azután — így beszéli Giacconi öt-hat hónapra elbocsátotta embereit a főherceget, Giacconinak azonban akit hűségért nagyon megszeretett — levélben megírta, hogy szüksége lesz rája, és egyúttal elküldötte neki arcképét is ezzel a felirattal: „Emléklül kapitányára, János főhercegre.“ Giacconi köszönő levelet akart írni, és ekkor tudta meg, hogy János főhercegből — Orth János lett. Hát így ezimerte a levelét. Meg is jött a válasz — Orth János aláírásával — amelyben megbízta Giacconit, jöjjön a Margheritára és szerződtesse a régi matrónákat, de olelőn, mert — így szól a levél — most már nem fizetheték oly nagy béreket. Magamnak kell megkeresnem a kenyeremet.“ Giacconi nem talált embereket — egyedül ment a Margheritára, ahol Orth János pár nap múlva érkezett Londonból. A hajótudta meg, hogy Délamerikába kerülnek. A mikor megtudta Orth, hogy a régi matrónák közül egy sem jött el, keserű mosollyal mondta:

— Ön hű ember, Giacconi. Ön az egyetlen, aki velem akar jönni.

Miután egybe toborzották a legénységet és megmegrakták a hajót, ez Londonból a Chatam kikötőbe ment; itt azonban baleset érte: összecúszott egy másik hajóval és a „Margherite“ súlyos sérüléseket kapott. A legénység rossz omenről sutogott... Hosszu pör indult a kártérítés miatt, amelyet azután huszezer forint meg is ítétek Orthnak — amikor már messze kint járt a tengereken. A legénység rajongott kapitányáért, aki velük dolgozott, velük mulatott mindig. Egy vasárnapi ünnepély után éjjel Orth János odalépett az az őrtálló Giacconioz és először és utoljára — a házjáról kezdett beszélni. Azt tervezte, hogy ha vissza térnek, vesz egy yachtot, majd hozzátette:

— Osztráknak születtem, és mint osztrák akarok meghalni, otthon.

Laplatá közelében vihar érte utól a hajót. Egy hullám a fedélzetre csapott és Orth Jánost magával cipelve, háromszor vonszolta végig a fedélzeten. Egy hajszálon függött az élete, de az utolsó pillanatban bekapaszkodott egy kötélbe: így menekült meg. Ez az eset egyidőre elvette a kedvét a további még veszedelmesbb uttól. Már föl is akarta bontani a szerződést, hogy ne kelljen Valparaisoba mennie — de utóbb mégis tovább ment. Buenos Ayresben levelet kapott Giacconi, hogy jöjjön haza, beteg a felesége halálkik. Maga Orth János ösztökelte, hogy térjen haza.

— Négy-öt hónap múlva én is visszatérek Európába, akkor ismét hozzám jössz, mondá és még az uti költséget is megadta Giacconinak.

— Többet most nem adhatok, mondá, hisz magamnak kell most keresnem a pénzt.

Igy elváltak. Giacconi visszajött haza, és Orth János folytatta útját dél felé, oda, a honnan nem tért vissza többé...

— **A fotografáló masina előtt.** Egy angliai újság — az a neve: Tit bits — nemrég kiküldte egyik munkatársát a megbízással, hogy figyelje meg, miképpen viselik magukat nagy angol államférfiak a fotografáló masina előtt. A riportert megfigyelésének eredményei a következők: Salisbury lord pompás medium a lefényképezésre; mereven, mintha kőből metszették volna, ül a gép előtt s még a szempilláját sem mozgatja meg. Goschen ellenben, mihielyt „leakarják kapni“, öntudatlanul, de folyvást felefelé kutogtatja az alsó ajkát, s erről nem lehet leszoktatni a gentlemant, se szép szóval, se dorgatoriummal. Churchill lord maga szakállát buzogatja örökön-örökké, Balfour olyan rettentő arcot vág, hogy a fotografus haját tépi kinjában. Devonshire hercege meg a kritikus pillanatban, egyszerre csak kinyitja a száját, levegőt szí magába, aztán kiereszti s azt

mondja. „ajh!“ Vagyis: ásit. A herezeg egyébiránt életének legszebb pillanataiban is ásit, de legjobban akkor, amidőn a parlamentben a saját szónoklatait mormogja el ásitó bajtársai altatódalaként.

— **Romantika.** Egy forró júniusi éjszakán Duskét, aki szerfölött jámbor ember, feköltötte a felesége, azt mondván neki, hogy kopognak az ajtón. Duske boszankodott, hogy zavarják, fiatal házasság is volt még júniusban, hanem azért fölkel és odament az ajtóhoz. Azon rettentően dörömbölt műr valaki. Duske tapasztalván, hogy csakugyan jelen van valaki — vizsgálte az ajtót, beburkolózott a takarójába és imádkozott. Arra megszűnt a dörömbölés. Hét perc múlva megint megkezdődött a pokoli lármá. Duske erővel magán és kinézett az ablakon. Az udvar közepén látott két embert, az egyiknek ólmos bot volt a kezében, a másiknak kalap. A másik a kalapot föltette a fejére, ugyanakkor a harmadik emeletnek egyik ablaka mögött föltűnt egy égő gyertya. Az égő gyertya akkora, hogy tizet olvas az ember megszűnt égni; Duske nék minden hajszála égnek állt már e rémes tüntemények láttára. Felesége azt mondta neki:

— Barátom, mikor még udvaroltál nekem, sokkal bátrabb legény voltál.

Arra Duske felöltözött, azaz papucsokat rakott a lábaira. Örült zörgés támadt az ajtón, Duske mégis kinyitotta — a másik ajtót és kilépett a holdvilágított udvarba, bizalommal, bátran szavalva:

— Erős várunk nekünk az Isten!

— Te vagy az Jakab? — hangzott a válasz annak az embernek a részéről, a ki az imént föltette a kalapot a fejére.

— Nem. Én Duske Antal vagyok.

— Hát nem te vagy, a ki most velünk berugtál?

— Nem! Én nem most rugtam be.

— Ez szemtelenség, szólt a sötét alak bántó gunnyal, és karját nyújtva az ólombotosnak, akinek a botján nem is volt ólom, távozott.

Duske bepöfölte őket azért, hogy zavarták nyugalmaiban, mikor azonban a vádlottak előadták, hogy ők csak az ajtóban tévedtek meg, hatalmasan dörömbölvén Duske a kezét nyújtotta nekik, és azt mondta, jámbor bonhomival, lassan, hogy a tanuként szereplő felesége meg behallja:

— Velem is megesett már ilyesmi, — nőlen koromban.

A tárgyaló bíró maga is kacagott a dolgon, s bölintgetett a fejével, mintha azt akarná mondani:

— Velem is megesik néha.

— **Meggyilkolt polgármester.** Egy Chicagóból érkezett távirat szerint Harrison polgármestert, mint már közöltük, egy Bendergast Patrik Jenő nevű rendőr agyonlőtte. A gyilkosság óriási szenzaciót keltett Chicagóban; a nép annyira fel volt háborodva, hogy a gyilkost meg akarta lincselni s csak a rendőrség tapintatos eljárásának volt köszönhető, hogy sértetlenül lehetett a rendőri palotába szállítani. A gyilkosságról különböző verziók keringenek. Sokan azt állítják, hogy Bendergast a tettet örültségben követte el, de ez a verzió kevés hitelre talált. A merénylet este 8 óra tájban a polgármestert kihívatta a lakásából a verandára. Harrison gyanútlanul állt vele szóba, mire Bendergast a nélkül, hogy a kérdésre egy szót is felelt volna, előrántotta revolverét s egy lövéssel leterítette. A polgármester husz percznyi kioldódás után meghalt. A gyilkos menekülni akart, de a szolgazemélyzet a lövés zajára elrohant és letartóztatta. A városban vilámgyorsasággal terjedt el a merénylet híre és csakhamar oly sűrű néptömeg gyűlt össze a palota előtt, hogy a forgalom teljesen megszűnt. A rendőrség mindent elkövetett, hogy a kedélyeket megnyugtassa, de hiába volt; a felháborodott nép oly fenyegetőleg viselkedett, hogy az összes rendőröknek ki kellett vonulniok. A tömeg egész a törvénykezési palotáig kísért a merénylet, úgy, hogy végre a katonaság állította helyre a nyugalmat. A meggyilkolt polgármester 68 éves, özvegy ember volt. Most újra jegyben járt egy miss Howard nevű new-orleansi leánnyal s az esküvőjét jövő hó 9-én akarta megtartani. Sokan azt beszélik, hogy Bendergast, a ki Howard kisasszonynak titkos imádója volt, fűtékenységből gyilkolta meg a polgármestert.

— **Egy új táncz.** Nagyon régen volt az, hogy az európai táncztermekben a menuette és a gavotte-táncz gyönyörködte a fiatal szíveket. Ezeket a tánczokat a nagy francia forradalom szorította ki úgy polgári, mint a fejedelmi táncztermekből. Eugénia császárné még egyszer fel akarta eleveníteni a menuettet, de a mikor javába lejtette, egyszerre elsápadt és félig alétan dőlt egy kerevetre. A császárnénak látománya volt. Képzletében felmerült a legbájosabb menuette és gavotte-tánczosnő, Mária Antoinette alakja, a ki még rövid idővel a forradalom kitörése előtt utánozhatlan gráciá-

val lejtett a Tuilerák fényben uszó termeiben egy menuettet. Nemsokára a szép tánczosnő feje lehullott, a gavottet és menuettet pedig fölváltotta a forradalmi carmagnole. E látomány után Eugénia császárné szintén nem tánczolta többé a régi tánczokat, a melyeket a közönség csak a színpadról ösmer. Most a berlini császári udvarban elevenítették föl a gavotte-ot. Az odaváló királyi színházban ugyanis négy balettánczos eltánczolt egy modernizált gavottot s az új táncz annyira megtetszett a német császárnak, hogy ezentul az udvari bálokon a négyes helyett fogják lejtetni. Az új táncznak „Gavotte-lanczier“ a neve; állítólag nagyon kellemes, graciosus és könnyen megtanulható.

— **Vas-katonák.** Egy Dorik Cheater nevű angol, aki azelőtt újságíró volt és hosszú ideig lakott Madridban — mint egy spanyol lap írja — följárlotta a maga különös, furfangos találmányát a spanyol kormánynak, hogy ennek a segítségével győzze le Merilában a mórokat. Ez a találmány — egy vasból öntött katonafarmájú automata, a belsejében elhelyezett gépezet által perczenkint negyvenszer tud löni. Az apparátus telve van töltényekkel, a melyeket a furfangos gépezet egymásután tol a fegyvercsőbe és sűt el. A feltaláló számos megbívtott újságírónak már meg is mutatta a találmányát, és hogy miként lehet a tüzelést tetszés szerint irányítani, szabályozni egy villamos készülék segítségével. A gépezetet felhúzzák és kezdődik a tüzelés, addig, amíg az ember akarja és a katonában lévő 500 töltényből telik. Az „Ironman“-t — így nevezte el a feltaláló az automatát — hegyes végével a földbe szurják, a felső teste a czélzás szerint sodronnyal forgatható. Es ezek a vaskatonák csakugyan jó szolgálatot tehetnek, ha figyelembe vesszük, hogy száz ilyen automata egy negyed óra alatt 50,000 lövést tehet bármely irányban. De az ellenség el sem veheti ezeket a rettenetes katonákat, mert fejük dinamittal van megtöltve és ezt a villamos sodronnyal bármely pillanatban fel lehet robbantani. A feltaláló azt az ajánlatot tette, hogy átengedi a kormánynak az ő száz vaskatonáját, és maga megy velük hadjáratra a mórok ellen — ha öt millió pesetet fizetnek neki.

Nyiltér*)

Henneberg G. (cs. kir. udvari szállító) **selyemgyára Zürichben, privát megrendelőknél közvetlenül szállít:** fekete, fehér és színes selyemszőveteket, méterenként 45 krtól 11 ftt 65 krig postabér és vámmentesen, sima, csikos, koczkázott és mintázottakat, damasztot stb. (mintegy 240 különböző minőség és 2000 különböző szín s árnyalatban). Minták postafordulóval küldetnek. Svájczba címzett levelekre 10 kr és levelezőlapokra 5 kr bélyeg ragasztandó.

Alulírott miután nyugalomba lépett és egészsége mostan Isten kegyelméből helyre állott, alázattal adja tudomására a t. cz. szülőknek, hogy saját házában a várban 13. sz. a. gyermekeknek és felnőtteknek a zenében és éneken oktatást kész adni.

Ertekezni lehet alulírott nál naponta 2-től 4-ig délután.

Fogarasi János,
nyugalmazott zenetanár,

* E rovatban megjelenő közleményekért semmi felelősséget nem vállal el a — Szerk.

Hirdetések.

Sz. 3290—1893 tkvi.

141 1—1

Arverési hirdetményi kivonat.

A gyulafehérvári kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Krisán Anna tót-faludi lakos végrehajtatonak Ampoiczán Vasilie tót-faludi lakos végrehajtást szenvedő elleni 10 ftt 80 krtőkekövetelés és jár. iránti végrehajtási ügyében a tót-faludi 133 sztkvben A. 3—9 rsz. 1374, 1375, 1410, 1411, 1628, 1629, 1744, 1769, 1770, 1772, 1773, 1799 hrsz. a tót-faludi 182 tkvben B. 259 sorsz. erdő és legelőre, a pojánai 107 tkv. A. 1—5 rsz. 547, 552, 553., 584, 586, 589 633 hrsz. és a pojánai 133 tkv. B. 193 sorsz. erdő és legelőre összesen 520 ftt 1 kr. becsárban az arverést elrendelte és hogy a fenn megjelölt ingatlanok **1893 évi november hó 29-ik napjának d. e. 9 órakor a Tót-faludközsegházánál megtartandó arverésen a megálapított kiáltási áron alól is elfognak adatni.**

Arverezni szándékozik tartoznak az ingatlanok 10°/o át készpénzben, vagy az 1881 évi november hó 1-én 3333 sz. a. kelt. igazságügyminiszeri rendelet 8 §-ban kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881 évi LX. t. cz. 170 §. értelmében a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

A kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóságtól. Gyulafehérvárrt 1893 évi augusztus hó 31-én.

A kivonat hitelességét igazolja

Imre József, kiadó.

Sz. 1188—893. tkvi.

139 1—1

Arverési hirdetményi kivonat.

A vizaknai kir. járásbírósa mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy gyulafehérvári Munteán János végrehajtónak o. bogáti Stanics Juon végrehajtást szenvedő elleni 33 frt 20 kr és 33 frt 20 kr. tőkekövetelés és jár. iránti végrehajtási ügyében a vizaknai kir. járásbírósa területén levő O. Bogát község határára fekvő o. bogáti 314 sz. tkvben A + 1—20 rendsz. a. felvett s végrehajtást szenvedett Stanics Juon és birtokos társai Stanics Vaszilie és Stanics Gyerászim kkoru nevén álló 292/1. 293/2. 293. 712. 1064. 1200. 1260. 1463. 1521. 1749. 1911. 2031. 2084. 2281. 2282/1. 2735. 2944. 2988. 2989. 3069. 3154/b. 3252/b. 3420. 3421. 3506. hrsz. a. felvett ingatlanokra az 1881 évi 60 t. cz. 156 §-a értelmében 1047 frtban ezenel megállapított kikiáltási árban a C. 2. a. Stanics Oana javára bekebelezett haszonélvezeti jog fenntartása, valamint az A + 3506 hrsz. 30 frt. 31 51/10 kr. Az A, + 3420 hrsz.-ra 3 frt 91/66 kr, az A. + 3421 hrsz.-ra 19 frt 58/33 kr. az A + 3252/a hrszra 2 frt 83 kr és az A + 3154 b. hrsz. a. fevett ingatlanra 9 frt. bekebelezett szőlő dézsma váltáság tőke érintetlen hagyása mellett elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az **1893 évi december hó 5-ik napján délelőtti 9 órákor** megtartandó nyilvános arverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladni fognak.

Arverezni szándékozik tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át készpénzben, vagy az 1881 LX. t. cz. 42 §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881 évi november 1-én 3333 sz. a. kelt igazságügy miniszteri rendelet 8 §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elősmervényt átszolgáltatni.

Kelt Vizaknán 1893 évi szeptember hó 13-án.

A kir. járásbírósa mint telekkönyvi hatóság.

A kivonat hitelességét igazolja.

Cseh Ottó, kiadó.

Sz. 3276—1893 tkvi.

140 1—1

Arverési hirdetményi kivonat.

A gyulafehérvári kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Pipos Emilia gyulafehérvári lakos végrehajtónak Avram alias Popa Anna szül. Beliger m. csügedi lakos végrehajtást szenvedő eleni 109 frt 94 kr. tőkekövetelés jár. iránti végrehajtási ügyében a maros-csügedi 217 sztkvben A + 1—11 rsz. 282, 287, 289, 492, 643, 741, 753, 903, 944, 1220/a 1220/b 1307, 1481, 1526 hrsz. Popa Anna szül. Beliger iránti jutalékára összesen 467 frt. becsárban az arverést elrendelte és hogy a fenn megjelölt ingatlanok **1893 évi november hó 28-ik napjának d. e. 9 órákor** Maros-Csüged község határára megtartandó arverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladni fognak.

Arverezni szándékozik tartoznak az ingatlanok 10%-át készpénzben, vagy az 1881 évi LX. t. cz. 42 §-ban jelzett árfolyammal számított és az 1881 évi november hó-én 3333 sz. a. a. kelt igazságügy miniszteri rendelet 8 §-ban kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881 évi LX. t. cz. 170 § értelmében a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elősmervényt átszolgáltatni.

A kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóságtól.

Gyulafehérvárt 1893 évi augusztus hó 30-án.

A kivonat hitelességét igazolja

Imreh József kiadó.

Sz. 1897—1893. tkvi.

142 1—1

Arverési hirdetményi kivonat

A vizaknai kir. járásbírósa mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Arbina lakarek és hűbértartó végrehajtónak O. Bogáti Reula Mária végrehajtást szenvedő elleni 90 frt. tőkekövetelés és jár. iránti végrehajtási ügyében a vizaknai kir. járásbírósa területén levő O. Bogát község határára fekvő oláh-bogáti 80 sz. tkvben. A + 2—8 rend 530, 932/1, 1063/1 2187/2. 2188/2, 2564/1, 2564/3. 2565/2, 3498/2 hrsz. valamint a 81 sz. tkvben. A + 2—9 rend és 932/1 1063/2, 1655/1, 2187/1. 2188/1, 2564/2, 2564/4. 2565/1, 3227/a, 3228, 3519 helyrajzi szám alatt felvett ingatlanokra az arverést 362 frtban ezenel megállapított kikiáltási árban az A + 3498/2 hrszmot 4 frt 54³²/₄ kr. a 3499/2

hrsz ingatlant 9 frt 16⁵²/₁ kr. szőlő dézsma váltáság épségben tartása mellett elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az **1893 évi December hó 6 ik napján délelőtti 9 órákor** O. Bogát község határára megtartandó nyilvános arverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladni fognak.

Arverezni szándékozik tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át készpénzben, vagy az 1881 LX. t. cz. 42 §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881 évi november 1-én 3333 sz. a. kelt igazságügy miniszteri rendelet 8 §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elősmervényt átszolgáltatni.

Kelt Vizaknán 1893 évi Szeptember hó 13-án.

A kir. járásbírósa mint telekkönyvi hatóság.

A kivonat hitelességét.

Vizaknán, 1893 október 2-án.

Cseh Ottó, kiadó.

Essencziák

rum, cognac, mindennemű szeszes italok, asztali likőrök és különlegességek. Azonnal elhibázhatatlan elkészítésére a legkiválóbb minőségben szállítok.

Azonfelül ajánlok 80 fokú, egyleg tiszta ecetszeszt. Azonnal elhibázhatatlan elkészítésére a legkiválóbb minőségben szállítok.

— Kiváló eredményért kezeskedek. —

Árlapot bérmentve küldök.

POLLÁK KÁROLY FÜLÖP

Essencziák-különlegességek gyára

PRÁG.

Megbízható ügynökök kerestetnek.

116 7-52

Férfi s női betegségek,

mint bujakor, fekélyek, bőrkütegek: folyások és hólyag-hurut, a legidültebb alakban is, **nem a közönséges, hosszadalmas befejezésekkel, hanem**

irrigáció által saját készülékeimmel**s új gyógymódom szerint**

vagy esetleg helyi endoszkopikus kezeléssel is

alaposan s sikeresen

kezeltek. Stricturek, az aggkóiban fellépő vizeleti nehézségek; agybeszennyezés, valamint nemi gyengeséggel parosult gerincbajok

galvano-mechanikai módon

sikeresen gyógyítottak. Orrfélék s az orrnak bedugulása, valamint a száj- s orrnak büzsége az általam feltalált s több 100 esetben **kitűnő eredményt hozott**

orrcsapkészülékemmel**rövid idő alatt alaposan gyógyítottak.**

Galandfereg, melyek a legerősebb kúráknak ellenállottak, Németországban készült gyógyszeremmel **3 óra alatt gyökeresen eltávolítottak.**

Dr. Fisner Adolf, orvos-sebész tudor, műtő- s nőgyógyász, a „Nyilvános gyógyintézet”-nek rendelő főorvosa s specialista 21 év óta.

Budapest, **O. utca 5 sz. I. em.** Rendel. d. u.

2—5-ig. Csak díjazott levelekre válaszolok s gyógyszerkezelés gondoskodom.

96 12—26.

HIRDETMEY.

Ö császári és apostoli királyi felségének legfelső elhatározása folytán ezennel megindítatik a

XVII. m. kir. államsorsjáték,

melynek tiszta jövedelméből a magyar nemzeti színház nyújtóintézete két tizedrészen, a magyar gazdaságyok országos egyesülete, a gyógyult elmebetegségei segélyező egyesülete, a budapesti gyermekbarát egyesület, a m. kir. vagyontalan állam hivatalnokai özvegyei és árvái részére létesítendő alap, a kolozsvári „Mária Valéria” árvaház, a szatmárnégyesi vagykárolyi nőiiskola, a magyar képzőművészek nyugdíjalapja, a Zágrábban létesítendő Horvát-Szlavon országos javítóház egyenkint egy tizedrészen fog részesíteni.

E sorsjáték összes 3282-ben megállapított nyereményei az alább következő játéktér szerint **160.000 fo**

rintra rugnak és pedig:

1 főnyeremény	60.000 frt	2 nyeremény egyenkint	2.000 frt
1	15.000	4	1.000
1	10.000	20	500
1	5.000	50	100
1	4.000	100	50
1	3.000	3000	10

az összes nyoremények készpénzben fizetnek ki.

A húzás visszavonhatatlanul 1893 DECEMBER 23 án Budapesten történik.**Egy sorsjegy ára 2 forinttal o. é. van megállapítva.**

Sorsjegyek kaphatók a lottó-igazgatóságnál Budapesten (Pest fővárház felélelet), a hová a megrendelt ára postautalvány mellett előre beküldendő, valamennyi lottó-, ső és adóhivatalnál; a legtöbb postahivatalnál, a bácsi „Mercur”-nál és minden városban és uvezetesebb helységben felállított sorsjegyáruló közénél.

Budapest, 1893. augusztus hó 1-én.

138 1—6

M. kir. lottó igazgatóság.

Szerencsehirdetés.

Főnyeremény esetleg 500,000 márká

A nyereményekről a kincstár kezeskedik.

Hamburg állam részéről biztosított nagy pénz-elsorsolásnál, melynél az összes nyeremények a

10 millió 452,425 márkát

határozottan meg kell haladjak, **részt venni** ezennel meghívatik.

Ez előnyös pénz-sorsjáték tervszerűen csak 110,000 sorsjegyet tartalmaz s követező nyereményeket foglal magában:

A legnagyobb nyeremény esetleg 500,000 márká.
Jutalom: 300,000 márká
1 nyerem. á 200,000 márká
1 nyerem. á 100,000 márká
2 nyerem. á 75,000 márká
1 nyerem. á 70,000 márká
1 nyerem. á 65,000 márká
1 nyerem. á 60,000 márká
1 nyerem. á 55,000 márká
2 nyerem. á 50,000 márká
1 nyerem. á 40,000 márká
5 nyerem. á 20,000 márká
3 nyerem. á 15,000 márká
26 nyerem. á 10,000 márká

melyek néhány hónap alatt 7 csoportban biztosan meghatározatnak.

Az 1-ső osztályú főnyeremény 50,000 márkát tesz, a 2-ik osztályban már 55,000 márkát, a 3-ikban 60,000 márkát, a 4-ikben 65,000 márkát, az 5-ikben

70,000 márkát, a 6-ikban 75,000 márkát, a 7-ikben 200,000 márkát tesz s a jutalommal 300,000 márkáról esetleg 500,000 márkára emelkedik.

Az első hivatalosan megállapított húzásra az eredeti egész sorsjegy csak **3.70 frtba** az eredeti fél sorsjegy csak **1.85 frtba** az eredeti negyed sorsjegy csak **0.95 krba** kerül a német birodalmi bélyeggel együtt.

Minden érdekelt lefolyt húzás után felszólítás nélkül rögtön megkapja a **hivatalos sorsolási jegyzék**.

Állam csimerről ellátott **sorsolási terv**, melyből e hét csoportra vonatkozó betétek és nyeremény-kiosztások észlelhetők, előre **ingylen** kaphatók.

A nyeremény-pénzek kifizetése és megküldése általam gyorsan és a legnagyobb titoktartás mellett közvetlenül eszközöltetnek.

Megrendelések postautalványon vagy ajánlott levélben kértnek.

A nagyon közeli húzás miatt kéretik rendelmenyekket azonnal, vagy

folyo évi november hó 29 ig

bizalomteljesen fordulni

Joseph Heckscher

bank és váltóházához Hamburgban.

131. 3—8

LE GRIFFON
Valódi Francia papír

a legjobb
A LEGKERESETTEBB
SZIVARKA PAPIR

ÜGYELJENEK A JEGYRE
ÖVAKODJANAK MINDEN UTANAZSTOL